

πλάτες· καὶ γ' αἱ κυρίως Βατίσται, ἢ Ὀλλανδικαί, τῶν ἐποίων τὸ ὕφασμα εἶναι πυκνότετον, καὶ ὀμαλώτατον, καὶ πωλῶνται μὲ τὸ κομμάτι πρὸς 21 ἕως 25 πήχεις τὸ ἔν.

Ἡ Τουρκία ὀλίγας ἐξοδεύει· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία δὲν ἐπιζητεῖ μῆτε περιστήθια, μῆτε περιτραχήλια, μῆτε ἐπιμάνικα εἰς τὰ ὑποκάμισα, καθὼς τῶν Εὐρωπαϊῶν· αἱ φερόμεναι ὀλίγαι κεντῶνται φόρεμα πλεσίων, καὶ καψιδρώτια (τζεβρέδες), ἀλλὰ σπάνια. Τὰ ψιλά, καὶ ὀμαλὰ βαμβακερὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπῆραν τὸν τόπον αὐτῶν εἰς τῶν περισσοτέρων τὴν χρῆσιν διὰ τὸ εὐθυγώτερον, καὶ διὰ τὸ συνειδισμένον τοῦ βαμβακίου εἰς ἡμᾶς. Ἰδὲ ΛΙΝΟΝ καὶ ΠΑΝΙᾶ.

ΒΑΦΑΪ, ὅσα εἶδη μεταχειριζόμενα χρωματίζουν ἢ τοι βάφην τὰ πράγματα εἰς χρῶμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχον προτῆτερα· καὶ Βαφεῖς οἱ ἀποτελεῦντες τὸ βάψιμον μὲ τὸ βάπτισμα, ἢ τοι βύθισμα τῶν βαπτῶν πραγμάτων εἰς ὑγρὰν, καὶ διαλυμένην βαφὴν, καὶ εἰς τοῦτο διαφέρουν ἀπὸ τῆς γραφεῖς, καὶ ζωγράφους, καὶ τυπογράφους.

Ἡ εὕρεσις τῆς βαφῆς εἶναι ἀρχαιοτάτη, καθὼς τὸ θεωρεῖμεν εἰς τὴν Παλαιὰν Γραφὴν, καὶ χρεωστεῖ τὴν γέννησίν της, ὡς πολλαὶ ἄλλαι τέχναι, εἰς τὴν τύχην, καὶ τὴν ἐπίδοσίν της εἰς τὴν τρυφήν. Αἱ ρίζαι, τὰ φύλλα, καὶ οἱ καρποὶ τῶν φυτῶν ἐμβῆκαν πρῶτον εἰς χρῆσιν· ἔπειτα τὰ χῶματα, καὶ μεταλλικά· καὶ ὅλα αὐτὰ συμμιγόμενα ἔκαμαν αὐτὴν τὴν ἀπειρίαν τῶν βαφῶν, καὶ χρωμάτων, τὰ ὁποῖα βλέπομεν, καὶ σχεδὸν δὲν δυνάμεθα προσφυῶς νὰ τὰ ἐκφράσωμεν.

Ἡ ἀπλῆ κογχύλη μὲ τὸ αἷμά της ἔδωκεν εἰς τοὺς Φοίνικας τὴν εὕρεσιν ἐκείνου τοῦ πορφυροῦ χρώματος, τὸ ὁποῖον μόνοι οἱ Βασιλεῖς ἐμεταχειρίζοντο, καὶ τὸ ἠγόραζαν, καὶ τῶρα ἐχάθη· διότι παρημελήθη μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τὴν βαφὴν τῆς Κοκκινιλίας.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλινίου, τὰ Δυτικά Ἕθνη ἕως τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου δὲν ἐγνώριζαν τὰς βαφάς·

φάς· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα οἱ Ἕλληνες μαθόντες ἀπὸ τῶν Ἀσιατικῶν, ἐτελειοποίησαν τὴν βαπτικὴν τέχνην καὶ τὴν μετέδωκαν εἰς ὅλους.

Βαφαὶ κατασκευάζονται ἀπὸ ὅλα τὰ φυτικὰ, καὶ μεταλλικὰ ὄντα, ὅσα ἢ βραζόμενα, ἢ τριβόμενα, καὶ ζυμύμενα ἀποτελεῖν χρῶμα· ἐγκρίνονται ὁμῶς μερικὰ, ὅσα διηλαθῆ εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἀποτελουμένου χρώματος ὑπερτεροῦν τὰ λοιπὰ, ἢ διὰ τὴν ὀλιγωτέραν ὕλην, ἢ διὰ τὴν στιλπνότητα, ἢ διὰ τὸ ἀνεξίτηλον, καὶ στερεὸν τοῦ χρώματος. Χρησιμεύουν δὲ καὶ τὰ λεγόμενα Ἀχρῶα, καθὼς ἢ στύψις, ἢ τρυγία, τὸ ἀρσενίκιον, τὸ ρεάλγαλον, τὸ νίτρον, τὰ ἅλατα, ἢτοι κοινὸν ἀμμωνιακόν, καὶ ὄρυκτόν, τὸ ἀγαρικόν, τὸ οἰνόπνευμα, τὸ ἔρος, ὁ κασσίτερος, τὰ πίτυρα, τὸ ἀμυλον, καὶ διάφοροι στάκται προετοιμάζουσαι τὸ διὰ βάψιμον πρᾶγμα διὰ νὰ δεχθῆ, καὶ νὰ φυλάξῃ τὴν βαφὴν.

Αἱ οὐσιωδέστεραι ἀπὸ τὰς βαφάς, ὡς κοκκινιλλία, κόκκος, κρόκος, ἰνδικόν, ρίζαρι, ἢ ἴσατις, ἢ κοκκιτοβαφῆς αἰγότριχα τῆς Ὀλλανδίας, ἢ καπνιά, ἢ λάκα, τὸ αἰγοκέρας, ὁ Ἰνδικὸς κρόκος, τὰ Βρασιλλιακὰ ξύλα, ἢ ρίζα, ἄνθος, καὶ φλοιά τῆς καρυδιάς, ἢ κηκίδα, ἢ χάλκανθος, ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, ἢ δένδρις, τὰ ρινίσματα τοῦ σιδήρου, καὶ ἄλλαι τοιαῦται ὅσαι ἀποτελοῦν ἐμπόριον εἰς τὴν μετακόμισιν, καὶ πώλησίντων ἐκτίθενται εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα ἐκάστη, καὶ ὅσαι εἶναι ἄχρηστοι δι' ἐμπόριον δὲν βλάπτει ἂν δὲν ἐμπεριληφθῶν ἐδῶ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Βαπτικὴ εἶναι οὐσιώδης εἰς τὰ ἐργοχειρεῖα, καὶ δίδει εἰς αὐτὰ τὴν πρώτην ὑπόληψιν, καὶ τιμὴν, δὲν στοχάζομαι ἀνωφελές νὰ ἐκδέσωμέν τε πλατύτερον περὶ αὐτῆς τῆς τέχνης, διὰ νὰ ἐμπεριλάβωμεν εἰς τὴν σειρὰν τοῦ λόγου καὶ περὶ μικρῶν τρόπων βαφῆς.

ΒΑΦΙΚΗ, ἢ **ΒΑΠΤΙΚΗ**, ὀνομάζεται ἡ τέχνη τῶν βαφέων. Ἰδὲ ἀνωτέρω. Γίνεται δὲ, ἢ θερμῆ, ὅταν διηλαθῆ εἰς τὴν βρασμέην βαφὴν ἐμβάπτωνται, ἢ συμβράζουσι τὰ βαπτόμενα πρᾶγματα, ἢ ψυχρῆ, ὅταν εἰς ἄβρα-

ἄβραστον παντελῶς, ἢ καὶ βρασμένην, ἀλλὰ κρύαν βαφὴν ἐμβάπτωνται τὰ πράγματα· ἀπὸ τὰ βαπτόμενα δὲ, ἀλλὰ βάπτονται πρὸ τοῦ νὰ νηθῶν, καὶ ὑφανθῶν, καὶ τότε λέγεται βαφὴ εἰς Ἄκλωστον, Tintura in lana· καὶ ἄλλα μετὰ τὸ ὑφασμα, καὶ ὀνομάζεται βαφὴ εἰς Κομμάτι, Tintura in pezza. Τὰ πρῶτα ἔχουν στερεώτερον καὶ πλεόν ἀνεξίτηλον τὸ χρῶμα, τὰ δὲ δεύτερα ἀνθρότερον, καὶ στιλπνότερον.

Οἱ πρὸ τῆς Δημεγέρσεως βαφεῖς Γάλλοι ἦσαν προσδιωρισμένοι ἀπὸ πολλὰ βασιλικὰ διατάγματα νὰ μεταχειρίζονται βαφὰς καλὰς, καὶ τρόπους ἐπιμελείας, διὰ νὰ ἦναι ὅσον δυνατὸν ἀνεξίτηλα τὰ χρῶματα, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερτεροῦσαν κατὰ τοῦτο τοὺς λοιποὺς Εὐρωπαϊοὺς.

Οἱ Βαφεῖς τῆς Γερμανίας εἰς ρούχα ἔφθασαν νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς χρῶματα ὠραῖα, καὶ πολυειδέστατα, ἀλλ' ὅλα ἐφήμερα, καὶ ἐκθεωρίζοντα.

Οἱ Ὀλλανδοὶ, καὶ Ἄγγλοι βάφουν καλὰ, ἀλλ' εἰς ὀλιγοειδῆ χρῶματα, ἀν' ἐξαιρεθοῦν τὰ νεώτατα τῶν Ἄγγλων, τὰ ὅποια ὁμοιάζουν τὰ Γερμανικὰ.

Οἱ Ἰνδοὶ, καὶ Σῖναι εἶναι βαφεῖς ἀμίμητοι· διότι ὅλα τὰ ἐκεῖ βαφόμενα, ἢ μάλλινα, ἢ καὶ μεταξωτὰ ἔχουν τὴν βαφὴν ἀνεξίτηλον.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, Προῦσαν, Δαμασκὸν, καὶ Χαλέπιον βάφουν πολυειδῶς, ἀλλὰ μὲ ὀλίγην στερεότητα.

ΒΔΕΛΛΙΟΝ. Κόμμι ἀποστάζον ἀπὸ δένδρον τῆς Ἀσίας, ἀπὸ τὸ ὅποιον λέγει ὁ Ἰώσηπος ὅτι ἐγένετο τὸ μάννα, ἢ τεσσαράκοιτα ἐτῶν τροφή τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ἀμφιβάλλεται. Τὸ νῦν εὐρισκόμενον εἰς τὰ φαρμακοποιεῖα χρησιμεύει εἰς τὴν Μιθριδατικὴν σύνθεσιν, καὶ ἄλλα. Ἴδε ΚΙΝΝΑΨΜΩΜΟΝ ΛΕΥΚΟΝ.

ΒΕΖΟΑΨΔΟΝ. Πέτρα Ἰατρικὴ, καὶ ἀμίμητον ἀντιφάρμακον, τὸ λεγόμενον Τουρκιστί διὰ τοῦτο Πανσέχρι. Πολλοὶ ἀπέδιδον εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν ἀρετὰς ἀξιολόγους διὰ τὴν σκοτοδίνην, τὴν ἐπιληψίαν, τὸν παλ-

μόν

μόν τῆς καρδίας, τὸν ἰκτερον (κιτρινάδα) τὸν κώλικαν, καὶ πλῆθος ἄλλων ἀσθενειῶν, ὥστε δικαίως ἠμποροῦσε νὰ ὀνομασθῆ Πανάκεια. Ἴσως αὐτὴ ἢ ὑπόληψις προεῖρχετο ἀπὸ τὴν σπανιότητά του· οἱ νῦν Ἴατροὶ ὅμως, ὄντες πλέον φωτισμένοι, τὸ στοχάζονται μόνον δι' ἀντιφάρμακον, καὶ καρδιακόν.

Τρία εἶναι τὰ γενικώτερα εἶδη τῆ Βεζοάρδου· Ἀσιατικόν, Ἀμερικανόν, καὶ Γερμανικόν, καὶ αἱ ἀρταί τε ἀκολουθοῦν αὐτὴν τὴν σειράν, καὶ ὅλα εὐρίσκονται εἰς τὰ ἐντόσθια ζώων.

Τὸ Ἀσιατικόν (ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι γεμάται αἱ Ἰνδίαι) εὐρίσκεται εἰς τὴν κοιλίαν ἀγριαγὸς τῆ τόπυ, καὶ ὅσον εἶναι μεγαλητέρα, ἀναλογικῶς μετὰ τὰς ἀδάμαντας, εἶναι καὶ τιμιωτέρα εἰς τὸν τόπον· διότι ἐν Βεζοάρδον, ζυγίζον 1. οὐγκίαν πωλεῖται 100. γρόσ. καὶ ἄλλο $4\frac{1}{2}$ οὐγκ. ἐπωλήθη διὰ 2,000. γρόσ. Διὰ νὰ ᾔναι καλῆς ποιότητος, χρειάζεται νὰ ᾔναι στιλπνόν, μὲ ὀσμὴν, ὡς ἡ ξυλαλόη, ἀπαλόν εἰς τὴν ἀφὴν, μέγα κομμάτι, καὶ βαρύν. Περὶ δὲ τοῦ χρώματος, καὶ σχήματος ὁποῖον καὶ ἂν ᾔναι δὲν πειράζει. Ἡ δοκιμὴ τῆ καλοῦ γίνεται οὕτω.

α'. Νὰ μὴ χάσῃ μίτε τὸ χρῶμα, μίτε τὸ βάρος τε, ὅταν σταθῆ εἰς τὸ νερόν τρεῖς, καὶ τέσσαρας ὥρας, καὶ τὸ νερόν νὰ μείνῃ καθαρόν. β'. Νὰ μὴ τρύξῃ, ἔτε νὰ καπνίσῃ ἐγγιζόμενον μετὰ σίδηρον ὀξύ καυμένον, καὶ κόκκινον. γ'. Τριβόμενον εἰς χαρτίον ψιμυθωμένον νὰ τὸ κάμῃ κίτρινον.

Τὸ Δυτικόν εὐρίσκεται εἰς τὴν Περῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰ ἐντόσθια διαφόρων αὐτοχθόνων ζώων, καὶ ἐγκριτότερον εἶναι εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Ταργᾶς, ἐπειδὴ αὐτὴ ὁμοιάζει μετὰ τὴν Ἀσιατικὴν ἀγριαῖγα.

Τὸ Γερμανικόν εὐρίσκεται εἰς τὴν κύστιν μερικῶν δαμάλεων, κυρίως ὅμως εἰς τὰς ἀγριαῖγας, καὶ ζυγίζουσι μερικὰ ἕως 18 οὐγκίας· μ' ὅλον τῆτο ὀλίγον χρησιμεύουν, καὶ τιμῶνται ἀναλόγως μετὰ τὴν χρῆσίντων, ἤτοι ὀλίγον.

Ἐκ-

Ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων θριῶν εἰδῶν Βεζοάρδου, εἶναι καὶ ἄλλα τρία, τὰ ὅποια φυλάττονται ὡς κειμήλια εἰς τὰ ταμεῖα τῶν περιέργων, καλεῖνται δὲ Πέτρα χοίρου, εὕρισκομένη εἰς τὴν χολήν τινων ἀγριοχοίρων τῆς Ἰνδίας, μεγάλη ὡς βαλανίδι, ἀπαλὴ εἰς τὴν ἀφήν, καὶ λευκὴ, κλίεσσα εἰς τὸ κίτρινον. Οἱ Ἰνδοὶ, μάλιστα οἱ κάτοικοι τῆς Μαλάκας, τὰς ζητῶν τόσον, ὥστε μόλις ἀφίνουσι νὰ ἐκδοθῇ κίμμια διὰ χάρισμα εἰς πρέσβυν εἰς ἄλλον ἀλλοδαπὴν ἀρχοντα· τὴν νομίζουσι ἀντιφάρμακον ἀφθαστον, καὶ ἀληθινὰ εἶναι ἰατρικὸν εἰς ἀσθένειαν, τὴν ὀνομαζομένην παρ' αὐτῶν Μορδιάχην, πανώλεθρον, ὡς παρ' ἡμῖν ἡ Πανώλη· γρῶσ. 300. ἡ μία, ἕως 400. τιμᾶται ἐκεῖ· καὶ ἂν ποτε Ὀλλανδός τις ἔφερε κίμμια εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν φυλάττει, ὡς οἰκιακὸν κειμήλιον ἀναπόπαστον.

Διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῆτις ὡς ἰατρικὸν εἰς τὰς λοιμικὰς, καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν παροξυσμῶν, τὴν ἐμβάλλει εἰς καθαρὸν νερὸν, καὶ ἀφ' οὗ πικρύνει ὀλίγον, τὸ πίνει νῆστις τὸ πρωῖ, καὶ ὠφελεῖται.

Πέτρα Ἰστριγος, καὶ τρίτον Πέτρα Πιθῆκη, τὰ ὅποια διαφέρουν κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ ζώου τῆς γεννήσεώς των· ἔχουν δὲ τὰς ἰδίας ἐνεργείας, μορφήν, καὶ σχῆμα, καὶ δύσκολα διακρίνονται.

Διὰ νὰ τελειώσω τῆτο τὸ Ἄρθρον προσθέτω, ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὰ ἐντόσθια ὅλων τῶν ζώων εὕρισκονται λιθιάσεις τοιαῦται, οἱ περιέργοι, ἢ δυσειδαίμονες ἄνθρωποι ἐπρόκριναν τὰς ῥηθείσας, ὡς σπανιωτέρας, καὶ τὰς ἐπωνόμασαν Βεζοάρδια, πλανῶντες, καὶ πλανώμενοι εἰς δυνάμεις ἰατρικὰς, τὰς ὁποίας ἀμφιβάλλεται πολὺ ἂν ἔχουν. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν ἠμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ ὀνομάσωμεν τὸ Βεζοάρδον Λιθίασιν, καὶ στοχάζομαι ὅτι κερδίζομεν προσφυῆ λέξιν.

Οἱ Χυμικοὶ κατασκευάζουσι Λιθιάσεις τοιαύτας διαφόρους, ὡς τὴν Ζωτικὴν Λιθίασιν, Bezoard animal, γινομένην ἀπὸ τὴν κόνιν τῆς ἐχίδνης (ὄχενδρας), τὴν Διός Λιθίασιν, Bezoard Jovial· τὴν Ποτάσσαν, ἢτοι στακτῶδη

δη ὑπόστασιν τοῦ πολλάκις καυμένου κασσιτέρου. Ἴδὲ **Ε΄ΧΙΔΝΑ**, καὶ **ΚΑΣΣΙ΄ΤΕΡΟΣ**.

Βεζοάρδον, ἢ πέτρα βοός, ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς καὶ ἡ εὕρισκομένη Λιθίασις εἰς τὴν κύστιν τῆς χολῆς τοῦ βοῖδίου, καὶ χρησιμεύει εἰς μερικὰ ἰατρικὰ, καὶ εἰς τὰς ζωγραφίζοντας ἐγκαυστικῶς, ἢτοι μὲ μάλθην, ἢ σμάλτον, διὰ κίτρινον χρῶμα.

ΒΕΛΟΝΗ. Ἐργαλεῖον γνωστὸν ἀναγόμενον εἰς τὰς βαναυσουργίας, κατασκευαζόμενον ἀπὸ γάλυβα, ὅξυ εἰς τὴν μίαν, καὶ τρυπημένον εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν, ἀναγκαῖον εἰς τὸ νὰ ράψουν, καὶ κεντήσουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ κατὰ τὴν διαφορὸν χρήσιν των ἔχον διάφορα μεγέθη, καὶ σχήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διαιρεῖται καὶ εἰς διαφόρους ὀνομασίας. Εἰς τὰ βαναυσουργεῖα διακρίνονται καὶ μὲ ἀριθμοὺς τὰ μεγέθη των ἐπιγραφομένους εἰς τὰ χαρτῖα, ὅπου εἶναι ἀραδιασμένα αἱ βελόλαι ἀνὰ 1000. εἰς τὸ χαρτὶ, καὶ ἀνὰ 50. ἰχιλιάδ. εἰς τὸν φάκελλον, ἢτοι Πακέτον.

Βελόνη διὰ σακκία, ἢ καλῶς λεγομένη Σακκορράφα, εἶναι ἡ μεγαλητέρα, στρογγύλη πρὸς τὸν κῶλον (ἔτιωσ ὀνομάζεται ἡ τρύπατης) τρίγωνος, καὶ ὄξεια, καὶ ὀλίγον καμπύλη πρὸς τὴν μύτην.

Βελόλαι Χειρουργικαί, εἶναι διάφοροι κατὰ τὰς διαφόρους χρήσεις τῆς τέχνης ταύτης, καμπύλαι, πλατεῖαι, στρογγύλαι, μακραὶ, κονταί, καὶ ἄλλαι.

Βελόλαι διὰ στρώματα, τὰς ὁποίας Στρωματοβελόνας ἢμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν, καὶ ὄχι μίξοβαρβάρως, Καπλατοβελόνας, καθὼς συνεθίζουσι αἱ γυναῖκες, μικρότεραι ἀπὸ τὰς πρώτας, καὶ εὐθεῖαι.

Βελόνη Σκυτορράφικη, εἶναι ἡ χρήσιμος εἰς τὰς σκυτορράφους, οἷον διφθεροποιῖς, ὑποδηματοποιούς, ἐφιππιορράπτας, καὶ ὁμοίους. Αὗται εἶναι τετράγωνοι, καὶ διαφόρων μεγεθῶν. Μεταχειρίζονται οἱ σκυτορράπται καὶ λεπτοτέρας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σύρμα, μὲ τρύπαν χωρὶς μύτην, εὐχρηστος διὰ νὰ περάσουν τὸ ράμμα, ἀφ' ἧς τρυπήσουν τὸ σκύτος μὲ τὸ ἠπιτήριον (σουγλί)

γλί) τὸ ὅποιον εἶναι ὀβελίσκος πλατυστρογγυλος, ἢ τετράγωνος, ὀξύς, ὡς ἡ ῥηθεῖσα βελόνη· ἀλλὰ κάρφωμένος εἰς πύξινον πιάσιμον, ἢτοι κώπην, ἢ λαβὴν.

Βελόνη διὰ ῥάπτας, εἶναι ἡ κυρίως γνωστὴ βελόνη χρησιμεύουσα εἰς αὐτὴν τὴν τέχνην, καὶ εἶναι εἰς διάφορα μικρά, καὶ μικρότερα μεγέθη, ὅλαι στρογγύλαι ὁμῶς, καὶ ὀξεῖαι.

Βελόνη διὰ κέντημα. Ὅμοιαι μὲ τὰς ἄνω εἶναι καὶ αὗται, ἀλλὰ καὶ πολὺ φιλωτέραι, μάλιστα ὅσαι χρησιμεύουν διὰ τὸ κάρφωμα χρυσῶν, ἢ ἀργυρῶν τρεμουσῶν.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΕΛΟΝΩΝ.

Μόνη ἡ πολυχειρία, περὶ τῆς ὁποίας εἶπομεν παραδειγματικῶς εἰς τὰς περὶ Ἐργοχειρῶν Προδιατριβὰς, κάμνει νὰ ἦναι εὐθυναὶ αἱ βελόλαι, τῶν ὁποίων ἡ τέχνη χρειάζεται τόσον δούλευμα, καθὼς ἡμπορεῖ νὰ πληροφορηθῇ ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὴν παρούσαν καταγραφὴν, διαιρουμένην ἐπὶ τούτου εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας της.

α. Ὁ χάλυψ πυροῦται, καὶ σφυριζόμενος γίνεται ῥάβδος μακρὰ, καὶ στρογγύλη κατὰ τὸ δυνατόν. β. Διασυρόμενος ἀπὸ τρυπημένον, καὶ βαμμένον χάλυβα βαθμῶδον ἀπὸ χονδρὴν εἰς λεπτοτέραν τρύπαν, καταντᾷ σύρμα εἰς τὴν ἀναγκαίαν διὰ βελόνην λεπτότητα. γ. Κόπτεται τὸ σύρμα εἰς τὸ χρειῶδες μέγεθος, καὶ πλατύνεται ὀλίγον εἰς τὸ ἓν μέρος. δ. Κοκκινίζεται εἰς τὴν κάμινον διὰ νὰ ἀπαλύνη περισσότερον, καὶ ἀφίεται νὰ κρυώσῃ. ε. Τρυπᾶται εἰς τὸ πλατὺ μέρος ἐπάνω εἰς τὸν ἄκμονα, μὲ σμήλιον, ἢτοι τρυπητήριον, ἢ πλατὺ, ἢ στρογγύλον κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ τεχνίτου. ς. Διαπερῶνται εἰς κομμάτι μολύβδου, καὶ μὲ ἄλλο τρυπητήριον καθαρίζονται αἱ τρύπαι τῶν βελονῶν. ζ. Ρινίζεται τὸ μέρος τοῦ κώλσι διὰ νὰ στρογγυλωθῇ, καὶ σκάπτεται μικρὸν αὐλάκι ἀπὸ τὰ μέρη τῆς τρύπας ἀμφοτέρωθεν. η. Ρινίζεται ἡ μύτη καὶ ὀξύνεται, καὶ μετὰ ταῦ-

ταῦτα ἰσάζονται ὄλαι. θ'. Βάλλονται ὄλαι εἰς σιδηρῶν πτυάριον, καὶ κοκκινίζονται εἰς κάμινον μὲ ἀνθρακας ξυλίλους, χωρὶς γὰρ ὑπερκαῦν, διότι φθείρονται, καὶ ριπτόμεναι εἰς τὸ ψυχρὸν νερὸν βάφονται. ι'. Βάλλονται εἰς σιδηροῦν τήγανον μὲ νερὸν, καὶ βράζονται διὰ γὰρ ἀπαλύνειν, καὶ γὰρ μὴ σπάνουν. Εἶπα μετρίως· διότι ἂν πολυβράσων χάνειν τὴν βαφὴν, καὶ γίνονται μαλακαί, καὶ ἀχρηστοὶ διὰ τὸ τρύπημα. ια'. Ἰσάζονται ὄλαι κατὰ σειράν μὲ τὴν σφύραν, διότι εἰς τὸ βάψιμον πολλαὶ μένουν λοξαί. ιβ'. Εἰς κομμάτι κηρωτὸν (μουσαμά) βάλλεται σμυρὶς, ἀραδιάζονται κατὰ σειράν αἱ βελόναι, ἐπιβάλλεται σμυρὶς, περιδέονται μὲ γερὸν σχοινί, καὶ περιτυλίσσονται πανταχόθεν κυλινδροειδῶς. ιγ'. Δύω σανίδων μεταξὺ βάλλεται ὁ ῥηθεὶς φάκελλος, καὶ ἡ ἐπάνω σανὶς φορτωμένη μὲ πέτρας βαρείας κινεῖται δύο ἡμέρας ἀπὸ δύο ἀνθρώπων, ὥστε αἱ βελόναι συνθλιβόμεναι λευκαίνονται, καὶ ἀκονίζονται. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ σύνθλιψις αὕτη γίνεται μὲ νερόμυλον ἐπὶ τούτου κατασκευασμένον. ιδ'. Ριπτόμεναι εἰς νερὸν μὲ σμῆγμα ἀνακατωμένον (σαπωνάδα) πλύνονται καλὰ, διὰ γὰρ καθαρισθοῦν ἀπὸ τὴν κόνιν. ιε'. Βάλλονται εἰς κιβώτιον μὲ πίτυρα ὀλίγον βρεγμένα ζεστά, καὶ ἀλλάσσονται δὶς καὶ τρίς τὰ πίτυρα, διὰ γὰρ καθαρισθῆν καλὰ ἀπὸ τὴν ὑγρότητα. ις'. Ἐπειτα χωρίζονται αἱ καλά, καὶ ἀκονίζεται ἡ μύτητων εἰς τροχὸν σμυριδίτης ἀκόνης, καὶ τελειώνει ἡ κατασκευήτων. ιζ'. καὶ τελευταῖον, καρφώνονται εἰς χαρτίον κατὰ σειράν μετρημένα.

Τὴν περιγραφὴν ταύτην ἀναγιώσκοντας ὁ ὄπως ἔπιτήδειος βάνουσος, καταλαμβάνει, ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν βελονῶν εἶναι τέχνη εὐκολωτάτη, ἀλλὰ χρειάζεται ἀναγκαίως πολλὰ χέρια, διὰ γὰρ γένειν πολλαὶ ἐν ταύτῳ, καὶ γὰρ γένει ὄφελος. Ὀλίγη πρόνοια, καὶ ὀλίγη καταβολὴ ἀργυρίου ἐφθάναν γὰρ ἀποτελέσειν ἐργαστήριον ἀρκετὸν γὰρ κατασκευάσει ὅσας χρειάζεται δι' ἐν Βασιλεῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα λείπουν ἐδῶ, ἀναγκαζόμεθα

νά λαμβάνωμεν τὰς βελόνας ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καὶ ὀλίγας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, αἱ ὁποῖαι καὶ προτιμῶνται.

Βελόνας λέγονται καὶ τὰ σπιθαμαῖα μακρὰ σύρματα, μὲ τὰ ὁποῖα πλέκονται τὰ περικνημίδια, καὶ ἄλλα πλεκτὰ παρὰ τῶν γυναικῶν.

Βελόνη διὰ πέρασμα, λέγεται ἢ μακρὰ, καὶ συρματερή, μὲ τὴν ὁποίαν διαπερᾶται τὸ βαμβακερὸν νῆμα εἰς τὰ προπλάσματα τῶν κηρίων, καὶ ἀραδιάζονται αἱ λαμπάδες.

Βελόνη τῶν βιβλιοδετῶν, εἶναι μακρὰ καὶ καμπύλη, ἢ ὁποῖα χρησιμεύει διὰ τὸ ράψιμον τῶν τετραδίων εἰς τὰ νεῦρα, καὶ εἰς τὰς χαρτοποιοῦς νὰ κρεμοῦν τὰς κόλλας εἰς τὸν ἀέρα.

Βελόνην μὲ μακρὰν τρύπαν, τὴν ὁποίαν καὶ ὀμμάτι ὀνομάζου, μεταχειρίζονται οἱ ψαθοπλέκται.

Βελόνη λέγεται καὶ ὁ ὀρθογωνίως τεθειμένος δείκτης εἰς τὰς πλάστιγκας, καὶ σταθμὸς, διὰ νὰ φαίνεται ἢ κλίσις τοῦ βάρους.

Βελόνη μαγνητικὴ εἶναι ὁ γνώμων τῆς Ναυτικῆς Πυξίδος, περὶ τῆς ὁποίας Ἰδέ ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΥΞΙΣ.

ΒΕΛΟΝ Ἰταλιστὶ τὸ Βενετικὸν Βουρουντζοῦκι. Ἰδέ ΤΡΙΧΟΥΛΟΝ.

ΒΕΛΟΥΤΟΝ. Ὁ παρὰ τῶν Τέρκων Κατηφές, ἴσως ἀπὸ τὸ πτιλωτὸν, λέξις ἐλληνικὴν, διότι ἔχει πτίλον, ἢτοι χροῦδι τὸ μεταξωτὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον οἱ Λατῖνοι Ἐτερόμαλλον ὀνομάζου διὰ τὸ τοιοῦτο ὑφασμάτου. Ἰδέ ἘΤΕΡΟΜΑΛΛΟΝ, καὶ ΠΤΙΛΩΤΟΝ.

ΒΕΡΟΝΙΚΗ. Ὀνομάσθη παρὰ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλήνων, καὶ κατὰ συγκοπὴν Vernis παρὰ τῶν Γάλλων λέγεται, ὑγρὸν, ἐλαιῶδες, καὶ ἰξῶδες, χρήσιμον εἰς τὰς ζωγράφους, καὶ πολλὰς ἄλλους τεχνίτας δι' ἐπίχρισμα τῶν ἔργων των ὁ διὰ τοῦτο εἶναι καὶ διαφόρων χρωμάτων, καὶ κατασκευῶν. Ὅλα ὅμως γίνονται μὲ κόμμι, καὶ παρὰ τῶν Λατίνων λέγεται Κομμῶδες ὑγρὸν ἢ ἀλλ' ἡμεῖς ἄς εὐχαριστηθῶμεν μὲ τὴν λέξιν τῶν προγόνων μας, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐμπόριον ὀλιγώτατον

Χρη-

χρησιμεύει, περιττὸν στοχάζομαι νὰ ἐκθέσω τὰς διαφοροὺς κατασκευᾶς της, ἀπὸ τὰς ὁποίας μερικαὶ διαγράφονται εἰς τὰς τέχνας, ὡς Ἀργιλλοπλαστικὴ, Πηλυργικὴ, καὶ ὅσας ἀνήκουν εἰς τὴν ἐμπορίαν.

ΒΕ΄ΤΕΛΟΝ. Φυτὸν ἐπιδενδρικὸν, ὡς ὁ κισσὸς, καλλιεργούμενον εἰς τὰς Ἰνδίας διὰ τύλιγμα τῆ Ἀρέκx καὶ μάσημα· εἶναι πολὺχρησὸν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Ἴδὲ ἈΡΕ΄ΚΟΝ.

ΒΙΒΛΙ΄ΟΝ. Ἀποτέλεσμα νοῦς γεγραμμένον εἰς πολλὰ φύλλα, καὶ ἢ χειρόγραφον, ἢ τυπωμένον διαδιδόμενον εἰς τὸν κόσμον πρὸς διδασκαλίαν, ἢ καὶ μόνον διὰ περιέργειαν, καὶ τέρψιν τῶν ἀναγνωστῶν.

Ὅτι εἰς ἀμφοτέρωτα ταῦτα, διδασκαλίαν δηλαδὴ καὶ ἠδονὴν ὑπερβαίνουν τὰ βιβλία τᾶλλα μέσα, ἀποδεικνύεται τρανώτατα ἀπὸ τὸν φωτισμὸν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὴν εὔρεσιν τῆς Τυπογραφίας, ἢ ὁποία ἀπετέλεσε τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν βιβλίων, ὀργάνων ἀθανάτων κοινολογούντων εἰς τὰς μεταγενεστέρους τὰς νόμους, καὶ ἐντολὰς τοῦ ὑψίστου Θεῶ· καὶ εἰς τὰς συμβουλὰς, ιδέας καὶ κατορθώματα τῶν μεγάλων τοῶν, καὶ προλαμβάνων ἐνδόξων ἀνδρῶν, εἰς τέχνας, ἐπιστήμας, ἀρετὰς, κακίας, διαταγὰς, νόμους, κ. τ. λ.

Ἐὰν τὰ βιβλία ἠθέλον ἦναι πολλὰ διὰ τῆς Τυπογραφίας, ἦτοι εἰς αὐτὴν ἢ κοινωφελὴς τέχνη ἠθέλεν εὔρεθῆ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν Προπατόρων μας, βέβαια ἠθέλαμεν πλετῆ ἀπὸ περισσοτέρας ἱστορικᾶς, καὶ ἠθικᾶς, καὶ ἐπιστημονικᾶς ιδέας, ἴσως δὲ καὶ Θεολογικᾶς. Μόλις πολλοστημόριον σώζεται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ βιβλία, καὶ μὲ ὅλον τοῦτο ἀρκετὴν καὶ διδασκαλίαν, καὶ ἠδονὴν μᾶς προξενοῦν μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν των.

Ὅσα Γένη ἔχουν περισσότερα βιβλία, ἔχουν γενικῶς καὶ περισσοτέρας ιδέας, καὶ διορθωμένην τὴν γλῶσσάν των· ἀπόδειξις ἀναντίρρητος τῆς προκοπῆς των· ὥστε ὅσοι συντρέχουν νὰ τυπωθῶν καὶ ἐκδοθῶν βιβλία, ἔχουν τὸν αὐτὸν μισθὸν, καὶ τοῖς ἀνήκει ἡ ἴση παρά τῆ Γένους εὐχαρίστησις ὅση καὶ πρὸς τὰς ἰδίους Συγγραφεῖς, ἂν ὄχι περισσοτέρα.

Εἰς

Εἰς τὴν Εὐρώπην γίνεται μέγα Ἐμπόριον εἰς βιβλία. Ἀκαταπαύστως τυπώνονται, καὶ μετατυπώνονται εἰς χιλιάδας νέα, καὶ παλαιά, καὶ ὅλα ἐξοδεύονται· διότι ἀφ' ἧς ἐπληροφόρηθησαν ἐκεῖνα τὰ Ἕθνη, ὅτι διὰ τῶν βιβλίων λαλῶν μετὰ τοὺς Συγγραφεῖς, καὶ τὰς ἐνδόξους ἀνδρας, καὶ μανθάνων τὰς ιδέας καὶ κατορθώματά των· ὅλοι ἐπιθυμῶν νὰ ἀποκτήσων τὰ βιβλία των καὶ τὰ ἀγοράζων· οἱ Τυπογράφοι, οἱ Βιβλιοδέται, καὶ Βιβλιοπῶλαι ἀναδέχονται τὸν Συγγραφέα, καὶ ὠφελεῦνται ἀπὸ αὐτὸ τὸ κοινωφελές ἐμπόριον, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὠφελεῦνται καὶ τέρπονται μετὰ τὴν μελέτην.

Καλὸν εἶναι νὰ λαλῆτινας πολλὰς γλώσσας, καὶ νὰ ἔχη τὰ βιβλία των· διὰ τὸν περίεργον νῦν δὲν εἶναι καλντέρα συναναστροφή ἀπὸ αὐτὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ζητεῖ περισσότεραν μάθησιν, ὠφέλιμον εἶναι νὰ ἔχη εἰς τὴν μητρικὴν τε γλῶσσαν καὶ τὰ ὠφελιμώτερα· ἀλλ' αὐτὰ χρειάζονται Συγγραφεῖς, ἢ μεταφραστὰς, καὶ συνδρομητὰς διὰ νὰ τυπωθῶν. Ἄς προθυμοποιηθῶμεν νὰ τὰ ἀγοράζωμεν διὰ νὰ ὠφελεῶνται οὗτοι, καὶ τὰ βιβλία ἀφεύκτως πολλαπλασιάζονται.

Διαιρῶνται τὰ Βιβλία κατὰ τὴν τέχνην εἰς Χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελῶν ἐμπόριον, εἰ μὴ μόνον εἰς ὅσα Γένη διὰ τυφλὴν ἀμάθειαν δὲν ἔχουν Τυπογραφίας, καθὼς ἡ Τουρκία· ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ὀλίγα, καὶ ἐκριβώτατα· καὶ εἰς Τυπωμένα, τὰ ὁποῖα καθ' ἡμέραν ζητῶνται εἰς τὰ φωτισμένα Ἕθνη, εἶναι εὐθυνα, καὶ πολλαπλασιάζονται ἕως τῆς ἀπείρου· ὅθεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦτο Σύγγραμμα περὶ αὐτῶν, ὡς ἐμπορικὴν ὕλην, θέλομεν διαγράψαι.

Κατὰ τὴν ὕλην τὰ βιβλία εἶναι, Ἐκκλησιαστικά, τὰ περιέχοντα τὰς Ἀκολουθείας, καὶ Βίβλους τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν τυπώνονται εἰς τὴν Ἑρетиαν, καὶ μεταφέρονται, καὶ μεταδίδονται μετὰ τὴν πώλησιν εἰς ὅλον τὸ Ἑλληνορῥωμαϊκὸν τῶν Ὀρθοδόξων πλῆρωμα, ἐκτὸς τῆς Θείας Γραφῆς τυπωθείσης καὶ εἰς Λειψίαν τῆς Σαξωνίας, καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἔν

Ἐν ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς Ἑνετίας διὰ τὴν Τερκίαν εἶναι καὶ αὐτὸ, καὶ πολλοὶ ἔμποροι φέρουν ἀπανταχῆ, καὶ πωλῶν εἰς τὰς βιβλιοπώλας τῆ Γένους.

Ἐξωτερικὰ δὲ εἶναι ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία, ὅσα διὰ νὰ μᾶς ὠφελήσων εἰς τὰς ἐπιστήμας, τέχνας, καὶ πολίτευμα τυπῶνται εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης. **Ἰδὲ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.**

Τὸ ἔμπόριον τῶ γένους μας εἰς ταῦτα δὲν εἶναι μέγα ἀκόμη διὰ τὴν ὀλιγότητά των· ἀλλὰ, σὺν Θεῷ, καὶ ταῦτα θέλουν πολλαπλασιασθῆ, καὶ ἀναλόγως ἐκεῖνο θέλει μεγαλώσει, καὶ τὸ Γένος θέλει φωτισθῆ, καὶ φωτιζόμενον ἄλλο τόσον θέλει αὐξήσει τὸν ἀριθμὸν των, κατὰ τὴν φυσικὴν ὄρμην τῆς ἀνθρώπινης ὀρέξεως, ἢ ὅποια αὐξάνει κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀπολαύσεως· μάλιστα εἰς τὰς εὐεργείας τῆς ψυχῆς, μὴ φθειρομένας, μηδὲ ἀποκαμνέσας.

Βιβλίον Ἄδετον λέγεται ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὰ χαρτῖα δὲν ἐδέθησαν εἰς ἓν σῶμα, ἀλλ' εἶναι χωριστὰ, καθὼς ἐτυπώθησαν, ἢ ἐγράφησαν.

Βιβλίον Δεμένον ἐκ τῆ ἑναντίου εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ βιβλιοδέτης τὸ ἔρραψε, καὶ τὸ συνήρμωσεν εἰς ἓν, καὶ μὲ χαρτῶνια, ἢ σανίδας, ἢ καὶ πλάκας ἀργυρᾶς, περικλείεται.

Βιβλίον Ἐμποδισμένον ὀνομάζεται ἐκεῖνο, τῆ ὁποίου τὸ περιεχόμενον εἶναι ἑναντίον τῆς Ὀρθοκείας, τῆς Βασιλείας, ἢ τῶν καλῶν ἠθῶν. Αὐτὸ δὲν προξερεῖ διδασκαλίαν, ἢ τέρψιν, τὰ ὅποια εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν βιβλίων, καθὼς εἶπαμεν, ἀλλὰ βλάβην, καὶ διαφθοράν· διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὰς Διοικήσεις.

Βιβλία λέγονται ἀπὸ Ἰταλογαλλικὴν κατὰ λέξιν μετάφρασιν, καὶ τὰ Κατάστιχα, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἔμποροι, καὶ ὅλοι ὅσοι ἔχουν ληψοδοσίας γράφου τὰς ὑποθέσεις των, αὐτὰ δένονται ἀπὸ χαρτὶ ἀγραφον κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ εἰς χαρτὶ τῆς θελήσεως τῆ μεταχειρισθῆσόμενα. Ἡ λέξις ὅμως Κατάστιχον μὲ φαίνεται προκρίτερά.

Βιβλίον Καλὸν εἶναι, ὄχι μόνον τὸ συνθεμένον πλά, καὶ τὸ περιέχον ὠφέλιμα, ἢ τερπνὰ πράγματα μετὰ καλὴν μέθοδον, ἀλλὰ καὶ τὸ τυπωμένον ἀπὸ Τυπογράφου ἐπιτηδέσιον, χωρὶς λάθη, καὶ μετὰ ὠραίας, καὶ εὐκολοαναγιώστους χαρακτῆρας, καὶ εἰς καλὸν χαρτί.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΪΤΗΣ. Ο συρράπτων καὶ συναρμόζων τὰ χαρτία τὰ συνθέτοντα τὸ βιβλίον.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ. Ἡ τέχνη τοῦ βιβλιοδέτου, ἡ ὁποία χροολογεῖται τῆς αὐτῆς ἐποχῆς μετὰ τὴν τέχνην τῆ γραψίματος· φαίνεται ὅμως ἀρχαιότερον τὸ δέσιμον, ἢ τοὶ τὸ ράψιμον πολλῶν φύλλων χαρτίου γραμμένου κατὰ σειράν, καὶ τύλιγμα κυλινδρικὸν εἰς ὁμοίωσχημον ξύλον, νὰ ᾔγαι ἀρχαιότερον ἀπὸ τὸ συνεδιζόμενον τῶρα εἰς τετράγωνα δίπτυχα φύλλα· ἀλλὰ καὶ τέτων ἡ ἐφεύρεσις εἶναι βυθισμένη εἰς τὸ σκότος τῆς ἀρχαιότητος. Ἐνας τῶν Ἀττάλων βασιλέων τῆς Περγᾶμε ὑπολαμβάνεται ἐφευρετὴς καὶ τῆς περγαμηνῆς χαρτοῦ, καὶ τῆς εἰς τετραγώνους Τόμους βιβλιοδεσίας.

Ἡ κυλινδρική βιβλιοδεσία συνεδιζέται τῶρα μόνον εἰς τὰς Ἑβραίους, οἱ ὅποιοι γράφοντες τὴν παλαιὰν Γραφήν εἰς πολλὰ χαρτία συγκολλόμενα κατὰ μῆκος, τὰ περιτυλίσσουν δίπτυχα εἰς κύλινδρον ἀπὸ χρυσοῦ, ἢ ἀργυροῦ, μετὰ δύο μικρὰς σφαίρας εἰς ἀμφοτέρωτα τὰ ἄκρα, καὶ ἐκτυλίσσοιτες ἀναγιγνώσκον τὸν Νόμον· τὰ λοιπὰ Ἑθνη, καὶ οἱ ἴδιοι Ἑβραῖοι διὰ τὰλλα βιβλία τῶν, μεταχειρίζονται τὴν εἰς Τόμους βιβλιοδεσίαν· ὅθεν περὶ αὐτῆς θέλομεν εἰπεῖν ὀλίγα.

Ἀφ' ἧς τελειώσῃ ἀπὸ τὸν τύπον τὸ βιβλίον, καὶ δοθῆ εἰς τὸν βιβλιοδέτην, πρῶτοι οἱ Διπλωταί, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην γυναῖκες Διπλωτραι, διπλώνον τὰ χαρτία, κατὰ τὸ τύπωμα εἰς φύλλον, εἰς τέταρτον, εἰς οὐδῶν, εἰς δωδέκατον, ἢ ἐκκαιδέκατον μέγα, ἢ μικρὸν κατὰ τὸ χαρτίον· καὶ βάλλοντες τὰ τετράδια κατὰ σειράν, τὰ πλακώον μετὰ πλάκα πετρίνην διὰ νὰ ἰσάσων, καὶ ἄλλαι, ἢ ἄλλοι, τὰ ράπτων εἰς χοιδρὰ σχοιγία ὀνομαζόμενα Νεῦρα.

Μετὰ ταῦτα σφίγγοντές τα εἰς τὸ Πιεττήριον, κόπτειν καὶ ἰσάζειν τὰς ἄκρας τῶν τριῶν πλευρῶν, προσαρμόζουσι τὸ σανίδι, ἢ τὸ χαρτῶνι ὀλίγον ἐξέχον ἀπὸ τὸ βιβλίον, καὶ τὸ σκεπάζουσι κολλῶντες ἔξωθεν χαρτὶ, ἢ λεπιδῶδες, ἢ βύρσαν, τὸ στιλβῶνουν μὲ μάρμαρον, ἢ κόκκαλον· διαπερῶν τὰ δύο πλεκτὰ σχοινία εἰς τὰ δύο ἄκρα, καὶ τελευταῖον μὲ σιδηρᾶ τυπώματα κάμνουσι τὰ διάφορα χρυσώματα, ἢ ἀπλῶς ποικιλότητος ἔξωθεν, μάλιστα εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ δέρματος, ὅπου προσκολλᾶται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βιβλίου, προσγραφομένου καὶ τῆ ἀριθμοῦ τῶν Τόμων· πιέζεται πάλιν, ξηραίνεται, καὶ εἶναι τέλειον βιβλίον.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΜΑ ΓΑΛΛΙΚΟΝ λέγεται ὅταν ὁλόκληρον τὸ χαρτῶνι εἶναι τυλιγμένον μὲ βύρσαν βαμμένην μαρμαροειδῶς, καὶ ὠραισμένην μὲ ποικιλότητος.

Τὸ βιβλιοδέμα μὲ σανίδας δὲν ἐγκρίγεται, διὰ τὴν σκληρότητα καὶ τὸ εὐθραυστον αὐτῶν· διὰ τῆτο μόνον εἰς τὴν Ἑνετίαν τὸ συνεδίξεν διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Βιβλία.

Ἡμιγαλλικόν, ὅταν εἰς τὸ μέρος τῆ δέματος, καὶ τὰς γωνίας τῶν χαρτωνίων εἶναι βύρσα, τὸ δὲ λοιπὸν ἐπίπεδον, ἀπλῶν καὶ ὁμόχροον χαρτίον, ἢ καὶ μαρμαρόχρον ποικίλον.

Πρόστυχον, ὅταν ὅλον τὸ ἔξωθεν τοῦ βιβλίου εἶναι τυλιγμένον μὲ χαρτὶ, ἢ μαρμαρωτὸν, ἢ μονόχροον.

Ἀκοπον, ὅταν τὰ ἄκρα τῶν φύλλων τῆ βιβλίου δὲν ᾖναι κομμένα.

Εἰς φυλλάδα, ὅταν τὸ βιβλίον ὄντας μικρότατον εἰς ἓν ἢ δύο τετράδια ράπτεται κατ' ὀρθὰς χωρὶς νεῦρα, καὶ ἔξωθεν ἔχει μόνον χαρτὶ.

Ἡ Βιβλιοδεσία τῶν Ἀγιοριτῶν εἶναι καλὴ καὶ στερεά· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν τῶρα δὲν εἶναι εἰς μεγάλην ἀτέλειαν ἢ τέχνη αὐτῆ. Ἔως τῆ ἡμιγαλλικοῦ δένονται καλὰ τὰ βιβλία, τὰ δὲ τέλεια χρυσῶνται πολλὰ καλὰ.

Δέσιμον καλὸν τῶν βιβλίων εἰς ἕκαστον εἶδος εἶναι τὸ

τὸ ἐπιτήδειον, καὶ ὠραῖον, καὶ νὰ ἀνοιγοκλείηται εὐκολα.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ ὁ πωλῶν βιβλία εἰς ἐργαστήριον, ἢ ἐποθήκην, καὶ Βιβλιοπωλεῖον τὸ ἐργαστήριον τοῦτο.

Λυπηρὸν εἶναι δι' ἓνα φιλογενῆ τὰ βλέπει τὰλλα ἐργαστήρια γεμάτα ἀπὸ πραγματείας, καὶ ἀπὸ ἀγοραστὰς, τὰ δὲ βιβλιοπωλεῖα μόνον μὲ πρόστυχα, καὶ κοινὰ Ἐκκλησιαστικά βιβλία, καὶ κἀνὲν ἐπιστημονικὸν, ἱστορικὸν, ἠθικὸν, ἢ μυθολογικὸν, ἢ μυστοπλαστικὸν, ἢ ἀνοστος Χαλιμὰ, ἢ τέλος πάντων διδακτικὸν τέχνης τινὸς βιβλίον· διότι ἕως ὅτου τὰ τοιαῦτα βιβλία δὲν πωλοῦνται, καὶ ἀγοράζονται εἰς πλῆθος, καὶ μὲ ὄρεξιν, δὲν εἶναι φανερὸς ὁ φωτισμὸς, καὶ ἡ προκοπὴ τῶν γένων· αἱ ἐπιστήμαι, καὶ τέχναι, καὶ ἡ καλὴ ἠθικὴ εὐρίσκονται εἰς τὰ σπάργανα, καὶ ἡ προκοπὴ ἑνὸς, ἢ δύο ὑποκειμένων δὲν ὀνομάζεται προκοπὴ τῶν ἔθρων, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ συντρέχη ὁ φιλογενὴς, ὅσον, καὶ ὅπως δύναται.

ΒΙΪΔΡΑ, Τερκιστὶ Κοντοῦς, ζῶον ἀμφίβιον εἶδος ἐνυδρίδος, εὐρισκόμενον εἰς τὰς λίμνας, καὶ ποταμοὺς τῆς Τερκίας, μακρύτερον ἀπὸ τὴν ἐνυδρίδα, καὶ μαλλιαρώτερον. Τὸ δέρματις συναίεται, καὶ πωλεῖται διὰ τὴν Ρωσσίαν, ὅπου γίνονται καλύπτραι, ἢτοι καλπάκια. Διὰ τοῦ ὕδρα μοι φαίνεται ὀρθότερον, κατὰ τὸ ὕδρα, καὶ ἐνυδρίς.

ΒΙΣΜΟΥΘΟΝ. Τὸ φυσικὸν εἶναι ἕστια ἡμιμεταλλικὴ εὐρισκομένη, ὡς λέγουσιν, εἰς μεταλλεῖον τῆς Βοημίας ἀνοιχθὲν περὶ τὴν ΙΖ'. Ἐκατονταετηρίδα· τὸ δὲ τεχνητὸν, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει κατὰ πάντα μὲ τὸ φυσικὸν, γίνεται κόπτωντας τὸν Κασσίτερον εἰς λεπτὰ φύλλα, καὶ κομμάτια, καὶ κολλῶντας αὐτὰ μὲ τρυγίαν λευκὴν, νίτρον καὶ ἀρσενίκιον, καὶ ἐψήνωντάς τα εἰς κάμινον ἀνοικτήν. Ἡ Ἀγγλία κατασκευάζει καὶ ἐκδίδει πολὺ, καὶ χρησιμεύει εἰς τὰς κασσιτεροχόους ἀντὶ τοῦ Ἀντιμονάχε, καὶ διὰ τῶν Χυμικῶν κατασκευάζεται κοσμητικὸν ὀνομαζόμενον λευκὸν τῶ μαργαριταρίε, χρήσιμον εἰς

εἰς τὸ νὰ φυλάξῃ, καὶ αὐξήσῃ τὴν ὠραιότητα, ἐπειδὴ εἰς τὸ μεταλλικὸν τῆτο συντριβόμενον φαίνονται πολλὰ μέρη στιλπνὰ, καὶ καθρεπτικά. Τὸ ὠνόμασαν οἱ Γάλλοι Κατσίτερον Καθρεπτικόν, Etain de Glace, καὶ στοχαζόμενοι καλὸν νὰ τὸ πολιτογραφήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀποφεύγοντες τὸ ἄσημον Βισμουΐθον.

ΒΛΑΪΤΤΙΟΝ ΒΥΖΑΪΝΤΙΟΝ, κογχύλη, ἐξ ἧς ἡ πορφύρα κατὰ τὸν Διοσκορίδην. Ἴδὲ ΣΙΛΦΗ.

ΒΟΪΔΙ. Ἀπὸ τῆ βάλλω, καθὼς τὸ Βέλος, καὶ ἡ Βολίς, ἡ ἀπορρίπτομένη, καὶ βελιζομένη σφαῖρα ἀπὸ τὰ πυροβόλα ὄπλα.

Βόλι Κανονίου, ἡ χρησιμεύουσα εἰς αὐτὸ τὸ ὄπλον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Εἶναι δὲ χυτὴ σιδηρᾶ, καὶ σπανίως λιθίνη, σφαῖρα ὀλοστρόγγυλος γυομένη εἰς τὰ ὀπλοποιεῖα, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐμπορίου.

Βόλι Τυφεκίου, μολύβδινον σφαιρίδιον μὲ μικρὰν ἔραν διὰ νὰ δένηται μὲ τὸ πυριτιδοφόρον χαρτίον· τὸ δὲ ὄλον Φυσέκι.

ΒΟΛΙΔΙΑ ΚΥΝΗΓΙΟΥ, ὁμοίως μολύβδινα σφαιρωτὰ διαφόρων μεγεθῶν· εἰς τὸν τόπον ὀλίγα χύνονται, καὶ ἡ Εὐρώπη μᾶς δίδει τὰ περισσότερα.

Διὰ νὰ κατασκευάσῃ τινὰς βολίδια (Τζασμάδες) ἀναλύει τὸ μολίβι εἰς κοχλιάραν σιδηρᾶν, καὶ χύνωντάς το εἰς τὰς ἄκρας σαρώθρας (σκούπας) βρεγμένου, κάμνει νὰ πέσῃν τὰ κομμάτια τῆ μολύβδου εἰς ἀγγεῖον μὲ νερὸν κρύον, καὶ ἀφ' ἧ κρυώσῃ, συγάζει τὰ βολίδια· ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἐπισφαλὴς μέθοδος, διότι πολλὰ σπυρία γίνονται μακρὰ, καὶ ἐπιμήκη, προκρίνεται ἡ ἀκόλουθος.

Βάλε εἰς μικρὸν κιβώτιον κόριν ἀργίλλου ἀρκετὴν, καὶ ἀφ' ἧ ἀναλύσης τὸν μολύβδον εἰς ἐλαφρὸν πῦρ, ὡς ἀνωτέρω, χύσετον μὲ τὴν κοχλιάραν εἰς τὸ κιβώτιον, καὶ ἀμέσως κλείωντάς το καλὰ ἔπαρέτο μὲ τὰ δύο σου χέρια, καὶ κίνησέ το μὲ ὀρμὴν πρὸς ὅλα τὰ μέρη ἕως γὰ κρυώσῃ τὸ μολίβι τελείως· κένωσε εἰς σκάφη, ἢ λεκάνην τὸν ἀργίλλον μὲ τὸ μολίβι σκορπισμένον εἰς

σφαι-

σφαιρίδια, πλύνετα με νερόν κρύον, και ἔχεις φιλωτάτα βολίδια.

Τὸ δὲ χῶρισμάτων εἰς διάφορα μεγέθη, γίνεται με κόσκινα ἀπὸ δέρμα τρυπημένον, δηλαδὴ τὸ πρῶτον με μικρότερας, τᾶλλο με μεγαλητέρας τρύπας, και ἔξῃς ὁμοίως βαθμῶδόν ἕως τὰς πλεόν μεγάλας. Αὐτὴ εἶναι ἡ μέθοδος, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται οἱ τεχνῖται τῆς Εὐρώπης. Οἱ Γάλλοι τὰ ὀνομάζουσι Dragées.

ΒΟΜΒΑ. Οἱ Λατῖνοι τὴν ὀνομάζουσι Igniaria Bolis, τὸ ὁποῖον ἐξελληνίζεται Βολίς πυρίνη, ἀλλὰ και τὸ, Βόμβα, ὡς πεποιημένον ἀπὸ τὸν κρότον της, και συμφωνοῦν εἰς τὸ βόμβος Ἑλληνικόν, και διὰ τὸ εὐληπτον, πρέπει νὰ προκριθῇ. Εἶναι ὄπλον πολεμικόν ριπτόμετον κατὰ γραμμὴν καμπύλην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ κοντὸν κανόνιον, τὸ ὁποῖον Ὀλμον διὰ τὸ ὅμοιον, ἢ καλύτερα Βομβάρδαν ἠμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν. Τερικώτερον δὲ Χαβὰν τοποῦ.

Ἡ Βόμβα εἶναι ἀπὸ γυτὸν σίδηρον, στρογγύλη σφαιρικὴ και ἄδεια μέσα, ὅπου βάλλεται πυρίτις κόνις, και εἰς τὸν μικρὸν λαιμόν της προανάπτεται με ὑγρὰν πυρίτιν, ὥστε ἅμα ἀποσφενδοιζομένη, νὰ ἀνάψῃ εὐθύς πίπτουσα εἰς τὸν ἐχθρικὸν τόπον, ὅπου θραυομένη, φοτεύει τοὺς παρευρισκομένους, και ἀποτελεῖ πυρκαϊάν.

Εἰς τὸ ἐμπόριον χρησιμεύει μόνον, ὅταν ἡ Βασιλεία ζητήσῃ ἀπὸ ἄλλην Ἐπικράτειαν, με ἄδειαν ἐκείνης· διότι εἶναι κλεψεμπορία. Ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν μετεκομίσθησαν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν οὕτως.

ΒΟΜΒΥΞ, ὁ μεταξοσκώληξ. Ἴδὲ ΜΕΤΑΪΙ.

ΒΟΡΑΞ. Ἴδὲ ΧΡΥΣΟΚΟΛΛΑ.

ΒΟΥΒΑΛΙΣ. Τὸ βυβάλι, ζῶον γνωστὸν εἰς ἡμᾶς, εἶδει εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκτὸς τῆ γάλακτος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ κατώτερον ἀπὸ τὸ ἀγελαδινόν, και σχεδὸν ἄχρηστον, καθὼς και τὸ κρέας, ἀλλὰ διὰ μόγους τοὺς πτωχοῦς.

Τὰ κέρατα, χρήσιμα διὰ πυξίδας, κτένια, και ἄλλα τοιαῦτα ἔργα, και ἐργαλεῖα.

Τὸ δέρμα, εὐχρηστότατον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπως ἐργάζονται, ἢτοι βυρσοδεψῆντες μὲ τὸ ἔλαιον, γίνεται ἀπαλὸν, καὶ καλὸν διὰ περιζώματα τῆς ἵππικου, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα.

Τὸ μαλλί, μαδιζόμενον μὲ τὴν ἀσβέστην πρὸ τοῦ ἔργασματος, χρησιμεύει μόνον εἰς τὸ γέμισμα σκαμνίων, καὶ στρωμάτων.

Εἶναι ἀπὸ τὰ ἀμαξητικὰ ζῶα, τρέφεται ἡμερον ὡς ὁ βῆς, καὶ ἐπιθυμεῖ τὰ ἔλη, μάλιστα τὸ θέρους.

ΒΟΥΓΛΩΞΣΟΝ. Ρίζα εὐρισκομένη εἰς τὰς ἀγρούς, καὶ κρατοῦσα τὸ ἄροτρον, διὰ τοῦτο καὶ οἱ χωρικοὶ Βοϊδοκράτι τὴν ὀνομάζουσι χουδρὴ ἀρκετὰ, καὶ κοκκίνη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὡς γλῶσσα· διὰ τῆτο ἔλαβε καὶ τὴν ὀνομασίαν· χρησιμεύει εἰς τὴν βαπτικὴν διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα, καὶ ἡ Γαλλία λαμβάνει ἀπὸ τὴν Τερκίαν ἀρκετὴν, ὀνομάζουσα αὐτὴν Orcanette. Καλὸν εἶναι τὸ κοκκινωπὸν, χουδρὸν, καὶ νωπὸν.

ΒΟΥΣ. Τὸ βοῖδιον, ζῶον γνωστὸν, ἡμερον, καὶ ἐργατικὸν, τῆ ὁποῖα τὸ ἀρσενικὸν Ταῦρος, τὸ εὐνεχισμέγον Βῆς, τὸ θηλυκὸν Ἀγελάδα· τὸ μικρὸν ἀρσενικὸν Μοσχάρι, καὶ τὸ θηλυκὸν Δάμαλις. Εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ χρήσιμον εἰς τὸν ἔμπορον, καὶ διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν πραγματειῶν μὲ τὰ ἀμάξια, καὶ διὰ τὰ προϊόντα ἀπὸ αὐτό· ὥστε εἶναι ὅλον χρήσιμον καὶ ζωττατὸν, καὶ φογευμένον.

Πρῶτον ἐμπόριον εἰς τὰ ζῶα ταῦτα γίνεται εἰς ἀγέλας μεταπωλουμένας ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος, ἢ διὰ σφαγὴν, ἢ διὰ Γεωργικὴν, ἢ ἀμαξητικὴν χρείαν, καὶ εἰς πολλὰ μέρη εὐρίσκονται πραγματευταὶ ἐμπορευόμενοι μόνην αὐτὴν τὴν πραγματείαν, ἢ ὁποῖα ὅταν δὲν συμβῆ ἐπιζωοτία, ἢτοι θανάτος, καὶ ἀσθένεια τῶν ζώων, εἶναι ἐπικερδής· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴπωμεν, καὶ περὶ τῆς ζωῆς, καὶ ἡλικίας αὐτῶν.

Οἱ Βόες ζῶσι περὶ τὰ 14 ἔτη. Ἐως τῶν 3 εἶναι μοσχάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβάλλονται εἰς ἐργασίαν, καὶ τεκτογονίαν· μετὰ 10, δὲν εἶναι ἄξιον διὰ τὸ ἄροτρον,

τρον, καὶ ἄμαξαν, καὶ ἐννοῶνται γέροντες. Ἡ ἡλικία των γνωρίζεται, καθὼς τῶν ἵππων καὶ ἄλλων ζώων ἀπὸ τὰ ὀδόντια. Εἰς τὰς 10 μῆνας ἀρχίζου τὰ πίπτου μερικὰ, εἰς τὰς 18 ἄλλα, καὶ εἰς τὴν τριετίαν, ὅλα τὰ γαλακτερά ὀδόντια, καὶ εὐρίσκονται ὅλα ἴσα. Μετὰ ταῦτα παρατηροῦνται αἱ γραμμαὶ τῶν ὀδόντων, καθὼς καὶ τῶν κεράτων, καὶ τὰ ρυτιδώματα τῆ προσώπου παρὰ τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἀποφασίζεται ἡ ἡλικία των. Ὁ νεώτερος βοῦς ἔχει βαθείας τὰς γραμμάς τῶν ὀδόντων, καὶ ὀλίγας ρυτίδας.

Ὅταν ἡ τρίχα των εἶναι ἀπαλὴ, στιλπνὴ καὶ πυκνὴ, εἶναι σημεῖον καλοῦ Βοός. Τὰ μαῦρα εἶναι δυνατὰ, ἀλλὰ δυσήνια, ἢτοι ἀνυπότακτα· τὰ κόκκινα εἶναι καλὰ εἰς τὴν ἐργασίαν· τὰ ὑπομέλαγα, καὶ στακτερά, κατώτερα, καὶ τὰ παχύνου δια τὸ κρέας. Τῆς Αἰγύπτου τὰ βοῖδια γίνονται ωραιότατα, ποικιλόχροα, καὶ μὲ τὰ ἴδια χρώματα ἀμφοτέρωθεν, ὡς ζωγραφιστὰ· τὸ κρέας των εἶναι ἐξάίρετον, ὡς καὶ τῶν τῆς Οὐγκαρίας, μάλιστα ὅταν τρώγου χλόην.

Τὰς γέροντας βοάς τρέφου δια τὸ κρέας, καὶ δια καλύτερον θρεπτικόν, τὰς πρώτας 8 ἡμέρας τὰς ποτίζου πρῶτῃ, καὶ ἑσπέρας νερὸν χλιαρὸν μὲ κριθάρι κοπαισμένον. Εἰς ἡμᾶς τὸν χειμῶνα τοῖς δίδου εἰς τέτοιον τρόπον ὄροβον, τὸ λεγόμενον κοινῶς Ῥόβι.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΪΑΙ ΠΡΟΪΟΥΣΑΙ ἈΠΟ ΤΟΥΣ ΒΟΑΣ.

Τὸ γάλα εἶναι γλυκὺ καὶ θρεπτικόν, καὶ ἀπὸ αὐτὸ κατασκευάζεται τὸ καλήτερον βέτυρον· ἐτι δὲ, ὀξύγαλα (γιαῦρτι) καὶ τυρί.

Τὸ κρέας τρώγεται ὠμόν, ἀλλὰ δια τὸ ἐμπόριον χρησιμεύει τὸ τὰριχευμένον, ἢτοι ἀλατισμένον, εἰς Βαρυλλία μεταφερόμενον διὰ ποταμῶν καὶ θαλασσῶν. Ἡ γλώσσα ἀλατισμένη καὶ καπνισμένη πωλεῖται. Ἰδὲ ΓΛΩΣΣΑ.

Τὸ δέρμα ἀλατίζεται, καὶ πωλεῖται ὠμόν. Τὰ ἀρσενικὰ καὶ μεγάλα προτιμῶνται, καὶ τὰ θηλυκὰ δίδου-

δονται δύο ἀνθ' ἑνός, καὶ χρησιμεύουν εἰς τὴν βυρσοδέψιν διαὰ πολλὰ πράγματα. Ἴδὲ ΔΕΡΜΑ.

Τὰ κόκκαλα χρησιμεύουν εἰς τὰς τορνευτάς, καὶ ἄλλας ξυλουργίας, μαχαιροποιούς, καὶ ἄλλους, καὶ καιόμενα γίνονται μελάνη διαὰ τὰς ζωγράφους, καὶ Τυπογράφους. Ἴδὲ ΚΟΚΚΑΛΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΗ.

Τὰ ρυτιδώματα τῆς δέρματος, οἱ χόνδροι, τὰ ποδάρια, καὶ τὰ νεῦρα βραζόμενα καλά, καὶ λυόμενα εἰς τὸ νερόν, κάμνουν τὴν δυνατὴν Κόλλαν. Ἴδὲ ΚΟΛΛΑ ΔΤΝΑΤΗ.

Αἱ τρίχες τῶν ἄκρων τῆς οὐρᾶς χρησιμεύουν εἰς τοὺς τάπητας, καὶ ἄλλα ὑφάσματα, καὶ πλεκτά, καὶ μετὸ λοιπὸν μαλλί γεμίζου ἐφίππια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Τὰ κέρατα, καὶ αἱ χηλαὶ τῶν ποδῶν, ἀπαλυόμενα μετὸ πῦρ, χρησιμεύουν εἰς κτέγια, πυξίδας, καλαμάρια τοῦ κόλπου, ὄδοντοξέστας, καὶ εἰς τὸ βάψιμὸν τῶν πυροβόλων χαλύβων, ὅπου εἶναι ἀναγκαιότατα. Ἴδὲ ΚΕΡΑΤΑ.

Τὸ Νεῦρον τοῦ γεννητικοῦ μορίου ξηραίνόμενον καὶ ἐργαζόμενον χρησιμεύει εἰς τὰς μαστιγας. Ἴδὲ ΝΕΥΡΟΝ ΒΟΟΪΣ.

Τὰ ἐντόσθια καθαριζόμενα ἀπὸ τὰς κόπρους, καὶ τὸ πάχος, χρησιμεύουν διαὰ προπλάσματα εἰς τὰς κασκευάζοντας τὰ χρυσοπέταλα. Ἴδὲ τῆτο.

Ἡ Λιθίασις, ἡ εὐρισκομένη πέτρα εἰς τὴν χολήν, εἶναι καὶ αὕτη εὐχρηστος. Ἴδὲ ΒΕΖΟΑΡΔΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΙΑΣΙΣ.

Ἡ ἰδία χολὴ χρησιμεύει εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ τέχνας.

Τὸ Ἄλειμμα τέλος πάντων γίγεται καὶ φαγητόν, καὶ κηρία, καθὼς βλέπεις εἰς τὸ ἐκτεταμένον Ἄρθρον Ἄλειμμα ὥστε τὸ ζῶν τῆτο καὶ ζῶν εἶναι ἡμέρον, καὶ εὐχρηστον, καὶ μετὰ θάνατον, ὅλα τὰ μέλητα εἶναι ὠφέλιμα.

ΒΟΥΪΣ ΘΑΛΛΑΣΣΙΟΣ. Ἡ λεγομένη Φώκαινα. Ἴδὲ ἐκεῖ καὶ ἸΠΠΟΣ ΘΑΛΛΑΣΣΙΟΣ.

ΒΟΥΪ.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ. Καθώς ἀπὸ τὸ ὄνομα φαίνεται εἶναι τὸ τυρὶ τῆ βοῦς, ἤτοι ἡ παχύτης τῆ γαλάκτος τῆ ἀρτυμα πολλά γνωστὸν εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ Ἐμπόριον ἔμπεριλαμβάνεται δὲ καὶ τῶν προβάτων, καὶ τῶν αἰγῶν τὸ βέτυρον εἰς αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν, ἀλλὰ ὀλίγον εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας· ὅλα δὲ ὀρίζονται οὐσίαι παχεῖς, καὶ ἐλαιώδεις τῆ γάλακτος, ἢ τῆς κορυφῆς τῆ γάλακτος. Κατασκευάζεται δὲ μὲ τὸ κτύπημα τῆ γάλακτος εἰς ὑψηλὸν, καὶ στεγρὸν κισσύβιον μὲ δίσκον ξύλινον τρυπημένον εἰς πολλὰ μέρη, καὶ ἔμπηγμένον εἰς ράβδον μακρὰν διὰ τὴν φθάνη ἕως εἰς τὸν πάτον τοῦ κισσυβίου, ὥστε μετὰ τὸ ἀρκετὸν κτύπημα τὸ βούτυρον ἀναβαίνει ἐπάνω, ὡς ἐλαιῶδες, καὶ ἐλαφρὸν, καὶ συνάζεται ἀπὸ τῆς τυροκόμης· τὸ δὲ γάλα μένει ὀρρόν, ἤτοι τυρόγαλα.

Τὸ Βούτυρον νεπὸν εἶναι καλῆτερον ἀναμφιβόλως, καὶ γλυκύτερον· χρήσιμον καὶ εἰς τὰς πληγὰς, καὶ ἄλλα ἰατρικὰ, τὸ ἀνάλυτον.

Τὸ Ἐμπορικὸν Βέτυρον εἶναι, ἢ ἀνάλυτον, τὸ ὁποῖον Τυρκιστὶ Τερὲ Γιαγ, καὶ Τζιλγκὶ ὀνομάζεται, καὶ ὅταν ἦναι ἔγκαιρον ἔχει καλὴν γεῦσιν, ἀλλὰ κυρίως δὲν βαστᾷ πολὺν καιρὸν διὰ τὸν ἔμπεριεχόμενον τυρὸν, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν παλαιότητα προξενεῖ πικρότητα. Ἡμπορεῖ ὅμως νὰ φυλαχθῆ εἰς καδίσκας καλὰ πατημένον, καὶ μὲ νερὸν 2 δακτύλων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλασσόμενον, καθ' ἑβδομάδα.

Ἡ ἀναλυμένον, τὸ ὁποῖον καὶ κυρίως Βέτυρον ἀκούει, καὶ φυλάττεται διὰ πολὺν καιρὸν, εὐχρηστον εἰς φαγητὰ τοῦ μαγειρείου, καὶ ζυμαρικὰ· τὸ κίτρινον, μετρίως ἀλατισμένον, καὶ γλυκὺ εἶναι τὸ καλῆτερον, καὶ τοιοῦτο εἶναι τὸ τῆς Σιβηρίας.

Ἡ Κωνσταντινούπολις λαμβάγει μεγάλην ποσότητα ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, καὶ τὴν Βλαχομολδαβίαν διὰ τῆ Εὐξείνου Πόντου εἰς βαρύλλια, ἢ ἀσκούς ἀπὸ δέρματα τῶν βοῶν· πωλεῖται μὲ τὴν Ὀκάν. Ἐπαινεῖται ὑπὲρ ἅπαντα τὰ βούτυρα τὸ Ἀγγλικὸν, καὶ τὸ Ὀλλανδικὸν μετὰ

μετὰ τῆτο διὰ προσφάγι ὠμόν. Ἡ Ἑλλάς μεταχειρίζε-
ται ἀνάλυτα, προβάτεια ἐξαίρετα, καὶ ὅλα ἐντόπια.

ΒΟΥΤΤΡΟΝ ΚΑΚΑΪΟΤ. Ἰδὲ ΚΑΚΑΪΟΝ.

ΒΟΥΤΤΡΑΪΛΕΙΜΜΑ ὀνομάζω τὸ ἀνακατωμένον Βέ-
τυρον μὲ ἀλείμμα εἰς τὸ Ῥωστικὸν Ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον
ταύτοσημάντως Μαχλοῦτι παρὰ τῶν Τέρκων λέγεται,
καὶ κατασκευάζεται παρὰ τῶν Ἐμπόρων διὰ νὰ ἀποφύ-
γῃ τὸ βαρὺ τελώνιον τῆ βουτύρου, εἰς τὴν Ῥωσίαν
διαβιβάζοντες τὸ ἀντὶ ἀλείμματος. Αὐτὰ τὰ εἶδη εἶναι
ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἄρθρα τῆς ἀγελοτρόφου Ῥωσσίας.

Τὰ ῤηδέετα βούτυρα μετακομίζονται ἐμπορικῶς εἰς
βαρύλλια διαφόρων μεγεθῶν, καὶ εἰς ἀσκούς. Ἰδὲ
ΑΪΣΚΟΣ.

Τὰ βούτυρα τῆς Ὀλλάνδης καὶ Ἀγγλίας εἶναι κα-
θαρώτερα, καὶ ἐσθίονται ὡμὰ, ὡς ἄρτυμα, μὲ τὸ κα-
θαρὸν ψωμί.

Εἰς τὰ Φαρμακοποιεῖα εὐρίσκονται, καὶ ὀνομάζονται
διάφορα βούτυρα κατασκευαζόμενα διὰ τῆς Χυμικῆς, ὡς
Βέτυρον τῆ Κρόνου, Βούτυρον τοῦ Νίτρου, τὸ ὁποῖον
καὶ Βούτυρον τῆ Πετριωάνης Φάβρου, ἀπὸ τῆ ὀνόματος
τῆ ἐφευρετῆ ἐποιομάζεται. Βέτυρον τοῦ Ἀντιμονάχου
τῆ κηρίσ, καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ Ἐμπόριον ὀλί-
γον χρησιμεύουν, καὶ διὰ τῆτο ὀλίγα πρέπει νὰ εἴπω-
μεν δι' αὐτὰ εἰς τὸ ἐκάστου ἄρθρον. ὠνομάσθησαν δὲ
βούτυρα, διότι ὁμοιάζεν κατὰ τὸ ποιεῖν μὲ τὸ κυρίως
Βούτυρον.

ΒΡΑΣΤΗΪΡΙΑ. Τὰ παρὰ τῶν Γάλλων ἐκ τούτων
πολιτογραφθέντα Brassicetes, εἰς τὰ ὁποῖα κατασκευά-
ζονται οἱ Ζῦθοι, ποτὸν κατὰ τὸν Τάκιτον ἐπινοη-
θέν εἰς τὲς τόπες τῆς ἀφόρους εἰς ἀμπελῶνας. Ἰδὲ
ΖΥΪΘΟΣ.

ΒΡΑΧΙΟΪΛΙΑ, καὶ ὀρθότερον Βραχιόνια, στόλισμα
φορούμενον εἰς τὲς βραχιόνας κατ' ἀρχὰς, καὶ τῶρα
εἰς τὸ ἄκρον τῆ πῆχεως τῆς χειρὸς, συνειδισμένον ἀπὸ
τῆς παλαιοῦς χρόνους· διότι ὁ Ἰούδας υἱὸς τῆ Πατριάρ-
χε Ἰακώβ ἔδωκε τῇ Θάμαρ τὰ βραχιόλια του, καὶ φο-
ροῦ-